

1.

Den som aldrig ger sig

2.

Prolog

Vincent är mitt namn, som liten kunde jag vara vild. Vem kunde ana att mitt liv skulle kantas av mobbning & sjukdomar? Inte jag iallafall! Men jag var liten pojk. Vem kunde egentligen tro något sånt här? Jag växte upp i Enköping, Sveriges närmaste stad. Jag hade en Mamma närvarande under min uppväxt. Även en Pappa, lätt att glömma då dom har separerat sedan långt tillbaka. Så min barndom var väl okej ändå? Hade det tufft i skolan och ibland hemma med ej "våld" men tidvis var det annat.

Jag fick vänner i plugget. Men dom var ej "äkta". Minns en specifik men inget namn, personen lossades ofta att vi efter plugget ej skulle umgås! Då personen som egentligen heter något annat men vi kan kalla han Fredrik. Inte ville framstå som en tönt! Hur kan man skämmas över att umgås med någon?

Mycket hände i grundskolan/gymnasiet som nog har gjort mig stark? Men om vi går tillbaka till grundskolan. Där hände mycket som forma mig! Var hårt mobbad. Till exempel minns en dag i plugget när jag hade ramlat, vart då slagen i huvudet och lite över allt med bandyklubba. Jag vart nog inte jätte skadad? Men grejen är det kränkande att slå på någon som redan ligger? Det är så sjukt fegt!

Men jag var inte helt oskyldig alla gånger. Ibland fick jag gå till rektorn för att jag hade varit våldsam. Minns specifikt en gång, en mobbare hade trängt sig i matkön exakt framför mig! Bara för att provocera. Och provocerad kan man lugnt säga att jag vart... Utan att knappt tänka slog jag han i ansiktet! Träffade näsan, det vart lite grisigt efter om man säger så? Jag vill inte säga mer. Men efter jag lunchen var det jag som fick gå till rektorn. Var ofta jag. Dom andra gjorde aldrig fel.

Men om man kollar tillbaka, så är det lugnt därför jag har blivit som jag är! Jag minns tillbaka ofta, men försöker glömma! Men det är typ omöjligt? Detta skedde nånstans efter år 2000, men vet inte exakt när tyvärr.

Om vi ska gå igenom min gymnasie tid med lite fort? Var mer olaga hot där. Jag kommer exempel ihåg andra året i gymnasiet. Då hade en på ett event (lan) lånat min dator, för att maxa volymen på sin högtalare "den gick sönder". Det jag inte visste då, att människan skulle vända på det? Det vart tydligen mitt fel. Personen hade spridit ett ryckte på skolan? Det hände inte ens i plugget?! Att jag hade förstört den högtalaren! Men sanningen var bara att det, att det var min dator. Men jag vart tydligen vart jag skyldig personen 300kr? Men det fick han aldrig, och det skulle visa sig att personen var desperat. För några dagar senare börja hoten. Och skulle jag inte betala. Skulle han döda mig? Och han gick ihop med några. Det var typ läskigt en period! Men efter någon månad lugna ner sig. Tror personen/personerna förstod allvaret? Vart en Polisanmälning så högst troligen var det dens förtjänt?

3.

Kapitel 1 - Sjukhus tiden år 2011

Ena dagen / dagen innan var nästan allt som vanligt. Mådde väl okej? Var bara något minns ej precis vad? Men hade beslutat mig att ta Covid-19 snabbtest "var negativt" så trodde allt var grönt. Så fortsatte natten som vanligt, spelade Fortnite med en vän. Gick och la mig typ 02:00 så började att må lite skumt då. En vanlig dag kunde jag lägga mig 05:00 06:00. Men när jag hade lagt mig började det jobbiga komma. Spydde typ hela tiden... Vart inte mycket sömn! Men vid typ 08:00 somnade jag? Men hade då gått till vardagsrummet till en luftmadrass. För mitt dåvarande flickvän numera ex, hade lagt sig där. För att hon ej klarade ljudet från mina spyor. Förståeligt? Var ganska mycket! Men ville inte ligga själv, så gick ut.

Klockan 14:00 på dagen skulle jag flytta till sovrummet vad jag minns? Här har jag fått höra en annan story. Men enligt mig, ramlade jag vid sängen. Då enligt mitt minne ringde mitt numera ex Ambulans.

Men har fått berättat en annan version, mitt numera ex vi kan säga ett fiktivt namn Cecilia. För att hålla henne hemlig. Att jag var okontaktbar på slutet. Cecilia gick till jobbet typ 07:00 och kom hem typ 14:00 då sov jag / var avsvimmad?

Men vems version som var rätt? Är oviktigt här, huvudsaken jag fick vård i tid och överlevde! Och ett nytt kapitel i mitt liv började där. För vem påstår egentligen att det är kul, att ligga på sjukhus 3.5 månader i följd? Inte jag, inte du. Men det gjorde tyvärr jag mer om tiden senare. Men nytt kapitel menas att få lära sig gå, tala, kontrollera fingrar/finmotorik & framför allt få tillbaka musklerna i min kropp. Är ett nytt kapitel i mitt liv. Andra skulle väl förklara "kapitel" som ett nytt jobb etc? Men för mig att lära sig allt i livet på nytt. Kampen om att fungera i vardagen! Det är nytt "kapitel" för mig.

Och har kommit en bit på vägen, men än är jag inte i mål mycket kvar. Men Vincent du ska inte stirra dig blind på det omöjliga! Det finns "framsteg" och se, men vill att allt sker nu nu nu... Men så är inte fallet! Och just "framsteg" kommer vi till senare i texten. Men att det är jobbigt kan vi nog alla vara överens om??

Det hände en hel del, på sjukhuset först låg jag på IVA i Enköping, för att sedan slussas runt i Uppsala på avdelning efter avdelning, lätt att känna sig som något man bara kan kasta runt. En avdelning exempel vart jag tvångsintagen på för att jag var så pass sjuk... Vuxen psyk! Varför jag hamna där känner också att vi tar senare.